

За време Иродота налазимо, да на балканском полуострву живе многобројна племена трачкоилирских народа. И ови се могу, као и већина данашњих европских становника сматрати као огранак — можда као прво одвојени огранак — аријске народне породице. Вероватно је, да су Трако-Илири дошли са јерменског висоравна, овога прастаништа свију Аријеваца, у јужно-источне крајеве

Европе. Да ли су они овде нашли још старије становнике, и од које су расе ови били, то се не зна. Ми замишљамо Трако-Илире као праседеоце балканског полуострва. Ова група народа била је опет на два главна огранка подељена: на Трачане и на Илире. Трачана су држали источне крајеве, — данашњу Бугарску, Македонију, а можда и Тесалију; а Илири западне крајеве полуострва, — Арбанашку, Далмацију, Босну и тако даље. И у данашње доба ове су обдасти на сличан начин подељене између словенских племена: Бугара и Србо-Хрвата, само јужне покрајине чине у овом изузетак.

Није наш задатак, да се овде опширније бавимо са Трако-Илирима, толико само помињемо, да су непрекидни унутрашњи раздори ово племе на више мањих држава поцепали, најпосле га тако ослабилн, да се већ није могло успешно опирати потоњим освајачима, те га је са светске позорнице сасвим нестало. Само се данашњи Арбанаси могу сматрати за потомке оних праседелаца балканског полуострва, а тако и Македонски Власи, који су постали из смесе Трачана и Римљана, и који су претци данашњим становницима Румуније, -Румунима или Власима.

Већ су Келти у 3 веку пре Хр., у свом пролазу са истока на запад, поплавили један део овога полуострва, и установили државу, која је за мало трајала, али су урођена племена грозно угњетавали и таманили. После једнога столећа германски су Бастарни опустили балканске земље.

На скоро се за тим и Римљани појавише на једном крају полуострва, али су тек после дуге и крваве борбе своје господарство основали. У римско доба јавља се назив Мезије, што је испрва био назив само једне провинције, а позније, као географски појам, обухватао је већи део северних области балканског полуострва.

За тим је трачко-илирско полуострво остало у власти Римљана, а при деоби римске државе припало је источној царевини.

На измаку 3 века после Христа Римљани су приморани били, да тако големим жртвама освојену Дакију напусте, и да се сасвим повуку на десну обалу Дунава. Од. тога доба, било да је уплив 166-годишњег римског господарства изазвао покрете у самој Дакији и у суседним северноисточним крајевима; било, што је неодржива струја сеобе народа већ отпочела; тек је извесно, да је после одступања Римљана балканско полуострво изложено било поплавама варварских готила. Готи и Карпи (ови су јамачио били Словени) већ су у 2. и 3. веку после Христа пустошили трачко-илирско полуострво. Са њима бејаше мноштво других народа, које савремени писци називају општим именом Сармати. У том на скоро отпоче права сеоба народа. Визи-Готи, Хуни, источни Готи, а уз ове су још многа друга племена у накрст пројурила кроз балканске земље у току 4. и 5. века. Историци тврде, да се први самостални упад Словена догодио 493. године И по том прилично се раширило мишљење, да се Словени нису пре 500-те године појавили на балканском полуострву.